

ikke, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Rasmussen) gavner Sagen ved at sige, at Aalegaardsejerne uretfærdig Tomme for Tomme have tilegnet sig Fiskerettigheder og derfor bør vises tilbage til de Steder, hvor de have Ret til at være. Jeg forstaaer ikke, om det ærede Medlem dermed mener, at de skulle vises helt tilbage paa Land, at de ikke maa have nogen som helst Ret til Aalegaardene ude paa Vandet. Det vilde dog vist være at gaa for vidt, og det ærede Medlem sigter der paa at indskrænke Aalegaardsejerens Ret saa stærkt, at jeg uden at give mig ud for Spaamand, nok tør sige, at hvis han ønsker disse Principper gennemførte med Hensyn til Aalegaardsrätten, faa vi ikke noget som helst af dette gennemført fra Rigsdagens Side. Aalegaardsejerne kunne være tjente med, at de nuværende Bestemmelser i Loven af 5te April 1888 blive staaende, men om Fiskerne kunne være tjente dermed, er et ganske andet Spørgsmaal.

Frederiksen: Jeg skal paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne ikke opholde det høje Ting længe. Der er dog fremkommet enkelte Bemærkninger her, som jeg maa tillade mig at svare paa. Det ærede Medlem for Helsingør (C. Rasmussen) udtalte i de almindelige Betragtninger, hvormed han indledte sit Foredrag, at man burde nøjes med i Fiskeriloven at tage Maalbestemmelserne ud af den nuværende Lov og saa give en Fiskerilov i store Træk med særlige Bestemmelser for en hel Del mindre Vande, ligesom han ogsaa udtalte, at ved at vedtage en Fiskerilov som denne, vilde vi ikke faa Tak af den fattige Fiskerbefolkning. Jeg vil over for disse Bemærkninger sige, at det forekommer mig, at det netop er den Vej, vi gaa her. Det foreliggende Lovforslag er jo delt i 3 Afsnit, det omfatter almindelige Bestemmelser for det aabne Hav og Kysterne og desuden Bestemmelser for Limfjorden og de mindre Fjorde. At man lavede endnu flere Afsnit i Loven, vilde jeg ikke anse for heldigt. Jeg mener, at man netop er gaaet den af det ærede Medlem antydede Vej. Bestemmelser for de mindre Fjorde kan maa saa give ved Vedtægter, og det gælder for begge disse Afsnit, baade for Limfjorden og for de øvrige Fjorde. At Forslagets Vedtagelse med de Ændringer, jeg før antydede, ikke vilde bringe os nogen Tak fra Fiskerbefolkningen, og at vi ved dette Forslags Vedtagelse vilde prisgive Fiskernes Ret, tror jeg er en

Overdrivelse fra det ærede Medlems Side. Jeg smigrer mig med at være Repræsentant for lige saa mange Fiskere som det ærede Medlem, og jeg tør sige, at hvis Fiskeriloven kan blive vedtagen med de før af mig omtalte Ændringer eller blot med nogle af dem, vil i ethvert Tilfælde den store Fiskeribefolkning i min Kreds sikkert udtale, at det er et Fremskridt. Det ærede Medlem ser ikke noget Fremskridt i Loven, men naar han ønsker at udtage Maalbestemmelserne og give frit Fiskeri, maa han vel indrømme, at det, at Administrationen ikke kan lukke en Fjerdedel af Vandene i Maanederne Marts, April, Maj, dog er et Fremskridt. Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at omtale § 6 og mente, at man hellere i Stedet for at have hele denne store Paragraf, skulde ganske kort sige: det skal være Fiskerne rent forbudt at fiske efter Blankaal. Jeg tror ogsaa, at det er en noget for stærk Udtalelse. Det havde været rimeligt, om han havde sagt, at den nuværende § 3, som jo svarer til dette Lovforslags § 6, giver Grundejerne en saa ubetinget Ret over Fiskerne, at det næsten er disse forbudt at fiske efter Blankaal om Efteraaret med deres Ruser. Dersom det ærede Medlem havde været med paa den Rejse, som Kommissionen foretog sidste Efteraar for at undersøge disse Forhold, vilde han have hørt ikke blot et men flere Steder, at Fiskerne sagde til os: Skaf os blot en Afstandsbestemmelse, selv om den bliver stor, og der blev nævnt langt større Afstande, end der her er indført. Det er saaledes givet, at selv meget vide Bestemmelser vilde være et stort Fremskridt fra det bestaaende, thi nu jage Grundejerne Fiskerne saa langt bort, at de ikke vove at sætte en Ruse til Aalefiskeri 5—6—700 Favne fra Aalegaardene, da de ikke kunne bevise, at den Aal, der er løbet i deres Ruse, ikke muligvis kunde være løbet ind i Grundejernes Aalegaard. Og naar vi leve under saadanne Tilstande, hvor Højesteret gentagne Gange i Sager, som ere anlagte mod Fiskerne, har fastslaaet, at Fiskerne ikke have Ret til at fiske i lange Afstande fra de af Grundejerne udsatte Aalegaard eller Aalestader, synes jeg rigtignok, det kunde være mere rimeligt, om det ærede Medlem havde sagt, at den nuværende Lov næsten forbyder de fri Fiskere at fiske efter Blankaal ved vore Kyster. At det her foreliggende Forslag ikke er nær saa godt, som det ærede Medlem kunde have ønsket, og heller ikke saa godt, som vi andre kunde have ønsket, udtalte jeg jo